

รายงานผลการอบรมหลักสูตร Estimation Method of Regional and Provincial Accounts ณ ประเทศญี่ปุ่น

การอบรมหลักสูตร Estimation Method of Regional and Provincial Accounts ระหว่างวันที่ 11 – 23 กันยายน 2549 ณ ประเทศญี่ปุ่น สามารถสรุปผลการอบรมได้ดังนี้

1. วัตถุประสงค์

การฝึกอบรมในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา การจัดทำบัญชีจังหวัด (Prefecture Accounts) รายปีด้านการใช้จ่ายและรายได้ และวิธีการประมาณการบัญชีจังหวัดรายไตรมาส รวมทั้งกรณีศึกษาจากการดำเนินงานของ Gunma Prefecture ที่สามารถจัดทำการประมาณการบัญชีจังหวัดรายปีและรายไตรมาสด้วยตนเอง

2. เนื้อหาของการอบรม

การอบรมประกอบด้วย 4 หัวข้อหลัก ดังนี้

2.1 การประมาณการบัญชีจังหวัดทั้งรายปีและรายไตรมาส มีเนื้อหาโดยสรุปถึงวิธีการประมาณการพื้นฐานของการจัดทำผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัดรายปีและรายไตรมาส

2.1.1 ประมาณการพื้นฐานของการจัดทำบัญชีจังหวัดรายปี ปัจจุบันญี่ปุ่นมีทั้งหมด 47 Prefectures สามารถคำนวณบัญชีจังหวัดรายปีได้เองทุก Prefectures โดยใช้การคำนวณทั้ง 3 ด้าน ดังนี้

(1) Production Account เป็นวิธีหลักของการคำนวณบัญชีจังหวัดรายปี โดยใช้การสำรวจผู้ประกอบการเป็นหลัก (principle of enterprise) เนื่องจากข้อมูลทาง่ายและเป็นระบบ เช่น ข้อมูลอุตสาหกรรมการผลิตจะได้รับการสำมะโนอุตสาหกรรมและการสำรวจบริษัทที่มีคนงานตั้งแต่ 4 คนขึ้นไป ซึ่งสำรวจทุกปีงบประมาณ ส่วนข้อมูลการขายส่งขายปลีก ได้จากการสำมะโนการค้าและการสำรวจ ซึ่งจะสำรวจทุก 3 ปีงบประมาณ จัดทำโดย Ministry of Economy, Trade and Industry (METI)

(2) Expenditure Account เป็นวิธีการคำนวณทางด้านการใช้จ่ายต่างๆและเมื่อกระทบยอดกับด้านการผลิตแล้วจะมีค่าสถิติผิดพลาด (statistical discrepancy) รวมอยู่ด้วย โดยแยกการคำนวณตามรายการดังนี้

a. รายจ่ายเพื่อการบริโภค (Consumption Expenditure)

- รายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของครัวเรือน ประมาณโดยใช้ Family Income and Expenditure Survey จัดทำโดย Statistics Bureau, Ministry of Internal Affairs and Communications ซึ่งเป็นการสำรวจรายเดือน แต่จำนวนตัวอย่างที่ใช้้น้อยมาก ทำให้ข้อมูลที่ได้ไม่

สะท้อนภาพของจังหวัดและอนุกรมข้อมูลแกว่ง (Unstable) ดังนั้นวิธีการที่ใช้ในปัจจุบันนี้ บาง Prefectures จึงประมาณโดยใช้ค่าที่เกิดจากผลรวมของหลายๆ Prefectures ข้างเคียง หรือสังเกตการเปลี่ยนแปลงของค่าเฉลี่ยระดับประเทศ

- รายจ่ายเพื่อการอุปโภคของรัฐบาล ประมาณโดยใช้ข้อมูลรายจ่ายของรัฐบาล (account settlement documents) โดยแยกรายจ่ายออกเป็นรายจ่ายเพื่อปัจเจกชน (individual) และเพื่อมวลชน (collective) แต่ก็เป็นกรยากที่จะแยกรายจ่ายเพื่อมวลชนออกเป็นรายจังหวัด โดยเฉพาะกิจกรรมเพื่อการป้องกันประเทศ

b. รายจ่ายสะสมทุน (Fixed Capital Formation)

- รายจ่ายสะสมทุนภาคเอกชน ครอบคลุมเฉพาะส่วนที่เป็นนิติบุคคล เอกชนที่เกี่ยวกับการเกษตร ป่าไม้ ประมง และอุตสาหกรรมการผลิต โดยประมวลข้อมูลจาก Farm Economy Survey จัดทำโดย Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries และ Census of Manufacture จัดทำโดย Ministry of Economy, Trade and Industry สำหรับอุตสาหกรรมอื่นๆ จะประมาณโดยใช้สัดส่วนมูลค่าการผลิตระดับจังหวัดต่อระดับประเทศ มาแบ่งค่าการลงทุนของอุตสาหกรรมอื่นในระดับประเทศ

- รายจ่ายสะสมทุนภาครัฐ ประกอบด้วย รัฐวิสาหกิจและรัฐบาล ประมวลจากรายงานค่าใช้จ่ายของหน่วยงาน (account settlement documents)

- รายจ่ายการลงทุนเพื่อที่อยู่อาศัยของภาครัฐและเอกชน โดยประมวลจากสถิติการก่อสร้างที่เกี่ยวข้อง (Construction-related statistics) บนฐานข้อมูล Housing Survey ที่มีการสำรวจทุกๆ 5 ปี

- ส่วนเปลี่ยนสินค้าคงคลังของภาคเอกชน ใช้วิธีการประมวลจาก Census of Manufacture จัดทำโดย Ministry of Economy, Trade and Industry สำหรับอุตสาหกรรมอื่นๆ จะประมาณโดยใช้สัดส่วนมูลค่าการผลิตระดับจังหวัดต่อระดับประเทศ มาแบ่งค่าส่วนเปลี่ยนสินค้าคงคลังอื่นของอุตสาหกรรมอื่นในระดับประเทศ

- ส่วนเปลี่ยนสินค้าคงคลังของภาครัฐ ประมวลจากรายงานค่าใช้จ่ายของหน่วยงาน (account settlement documents)

c. การไหลเวียนของธุรกรรมระหว่างจังหวัด (Inflow and outflow)

ในปัจจุบันยังไม่มีข้อมูลธุรกรรมของสินค้าและบริการที่เกิดขึ้นระหว่างจังหวัด จึงใช้วิธีประมาณด้วยสัดส่วนจาก Input-Output Tables ของจังหวัดซึ่งจัดทำทุก 5 ปี

(3) Distribution Account เป็นวิธีที่หาข้อมูลได้ยากและยังไม่สามารถคำนวณตามมาตรฐาน 1993SNA ได้ทั้งหมด ดังนั้นการคำนวณบัญชีจังหวัดรายปีด้วยวิธีนี้ยังไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร ส่วนที่สามารถทำได้มีดังนี้

a. ค่าตอบแทนแรงงานของลูกจ้าง (Compensation of Employees) และ ส่วนเกินจากการดำเนินงาน (operating surplus) ประมาณจากข้อมูล Monthly Labor Survey จัดทำโดย Ministry of Health, Labor and Welfare

b. รายได้จากทรัพย์สิน ใช้วิธีประมาณโดยสัดส่วนของข้อมูลระดับประเทศ เนื่องจากไม่มีข้อมูลระดับภาค

c. เงินโอน (Current Transfer) ประมวลจากข้อมูลรายงานค่าใช้จ่าย (settlement statements) ถ้ากรณีที่ไม่สามารถหาข้อมูลดังกล่าวได้ จะใช้การประมาณโดยสัดส่วนจาก ตัวเลขระดับประเทศ

ส่วนผลของการคำนวณจะเผยแพร่ตัวเลขต่อสาธารณชนไม่เกิน 2 ปีหลังสิ้นสุดปีงบประมาณ แต่มีบาง Prefectures ที่สามารถประมาณตัวเลขเบื้องต้นและเผยแพร่ต่อสาธารณชน ภายใน 1 ปีหลังจากสิ้นสุดปีงบประมาณ ทั้งนี้แต่ละ Prefecture จะเผยแพร่ผลการจัดทำบัญชี จังหวัดได้โดยไม่ต้องผ่านการรับรองจากหน่วยงานส่วนกลาง แต่หากในระยะต่อมาหน่วยงาน ส่วนกลางพิจารณาแล้วมีข้อสังเกตต่าง ๆ ก็จะต้องแจ้งให้ Prefecture นั้น ๆ ตรวจสอบต่อไป

2.1.2 ประมาณการพื้นฐานของการจัดทำบัญชีจังหวัดรายไตรมาส อยู่ในความรับผิดชอบของแต่ละ Prefectures ปัจจุบันมี 10 Prefectures ที่สามารถประมาณค่าและเผยแพร่บัญชีจังหวัดรายไตรมาสได้ (โดยใน 10 Prefectures มี 8 Prefectures ใช้เฉพาะ Expenditure Account และอีก 2 Prefectures ใช้ทั้ง Production Account และ Expenditure Account) และมี 3 Prefectures ที่สามารถประมาณค่าได้แต่ยังไม่เผยแพร่ ส่วนที่เหลืออีก 34 Prefectures ยังไม่ประมาณค่ารายไตรมาส สำหรับช่วงเวลาเผยแพร่ตัวเลขเบื้องต้นการประมาณค่ารายไตรมาส สามารถเผยแพร่ได้ไม่เกิน 3 หรือ 4 เดือนหลังสิ้นสุดไตรมาส นั้น ๆ หรือไม่เกิน 5 เดือนในบาง Prefectures

เพื่อการสนับสนุนให้ทุก ๆ Prefecture สามารถคำนวณบัญชีจังหวัดรายไตรมาสได้เอง ESRI และ NRI ซึ่งเป็นหน่วยงานส่วนกลาง ให้การสนับสนุนทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการจัดทำ เช่น Computer Programs และแนวทางการคำนวณ ให้ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการคำนวณบัญชี จังหวัด และมาตรฐานการประมาณการบัญชีจังหวัดรายไตรมาส โดยการดำเนินงานจะประสบผลสำเร็จได้ขึ้นอยู่กับภาระหนักถึงความสำคัญของการคำนวณและการประมาณค่าของแต่ละ Prefecture คำนึงถึง จะไม่มีการบังคับจากหน่วยงานส่วนกลาง

2.2 การจัดทำบัญชีจังหวัดรายปีและการประมาณการรายไตรมาสของ Gunma Prefecture การจัดทำรายปีจัดทำทั้ง 3 ด้าน ตามข้อ 2.1 ส่วนการประมาณการรายไตรมาสจัดทำ 2 ด้าน คือ ด้านการผลิต และด้านรายจ่าย โดยใช้ด้านการผลิตเป็นหลัก มีวิธีการดังนี้

2.2.1 ด้านการผลิต คำนวณทั้งหมด 14 สาขาการผลิต โดยแบ่งมูลค่าการผลิตของจังหวัด ในปีก่อนหน้าด้วยสัดส่วนข้อมูลเครื่องชี้รายไตรมาสต่อรายปี

- หา output ของไตรมาสที่สนใจในปีก่อนหน้า ตามสูตรดังนี้

$$A_{tn} = A_t (\text{fiscal-yearly value}) \times B_{tn} (\text{quarterly value}) / \sum_{n=1}^4 B_{tn}$$

(t: fiscal year, n: quarter)

- ประมาณค่า output ของไตรมาสที่สนใจด้วย output ของปีก่อนหน้าของไตรมาสเดียวกันปรับตัวอัตราเพิ่มของเครื่องชี้ของไตรมาสนั้นๆ ตามสูตร

$$A_{tn} = A_{t-1n} \times B_{tn} / B_{t-1n}$$

- หา Value Added โดยใช้สัดส่วน VA ต่อ output ของแต่ละกิจกรรมมาคูณกับ output ที่ได้จากการประมาณค่าของไตรมาสที่สนใจ ทั้งนี้สัดส่วน VA ต่อ output ดังกล่าวจะต้องปรับ โดย 2 ขั้นตอน คือ

Ratio of the VA over the extended period = 1 – the intermediate input ratio over the extended period

Intermediate input ratio over the extended period = (rate of increase of the input price / rate of increase of the output price) x ratio of the intermediate input in the benchmark period

- นำ VA ที่ได้มาหักด้วย Imputed Interest, Consumption taxes และ Import goods taxes (รายการดังกล่าวทั้งหมดนี้ประมาณจากค่ารายปีที่แบ่งมาโดยใช้ quarterly composition ratio) จะได้ Gross Production รายไตรมาสของจังหวัด

2.2.2 ด้านการใช้จ่าย มีวิธีการดังนี้

- ประมาณค่ารายจ่ายรายไตรมาสด้วยข้อมูลปีที่ผ่านมาในแต่ละองค์ประกอบด้วยวิธีการ Regression

$$Y = a + \beta \cdot \sum x + u$$

Y = ค่ารายปีของปีก่อนหน้า

x = auxiliary series index

a, b = ค่า coefficient

u = ค่า error

- ประมาณค่ารายจ่ายในไตรมาสที่สนใจโดยใช้ Nasse Method ตามสูตรดังนี้ โดยใช้ Microsoft Excel ช่วยในการคำนวณ

$$Z_{tq} = \frac{\hat{a} + \hat{b}_1 X_{tq} + \dots + \hat{b}_k X_{tq} + \varepsilon_{tq}}{4}$$

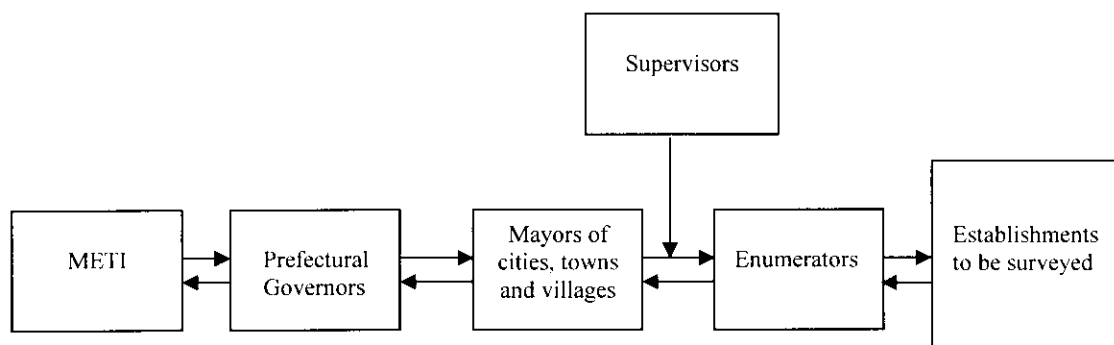
Z_{tq}	=	ค่าที่ต้องการประมาณของไตรมาสที่ q ปีที่ t
X_{tq}	=	ค่าตัวแปรอิสระ (Explanatory variable) ของไตรมาส ที่ q ปีที่ t
$a, \dots, b_k$	=	ค่าพารามิเตอร์
ε_{tq}	=	ค่า error

ทั้งนี้ Explanatory variable ที่ใช้ทางด้านรายจ่ายเพื่อการบริโภคของครัวเรือน ได้แก่ ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของครัวเรือนที่มีสมาชิกตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป บวกกับ ค่าใช้จ่ายของครัวเรือนที่มีสมาชิก 1 คน บวกกับ ข้อมูลการซื้อรถยนต์ ค่าเช่าบ้าน และค่าใช้จ่ายการรักษาโรคและการดูแลสุขภาพ ส่วนด้านการสะสมทุนของ ได้แก่ ใช้ต้นทุนการก่อสร้าง และใช้ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของ ค่าใช้จ่ายเครื่องจักรเครื่องมือจากรายงานการเงินของบริษัท (แต่ข้อมูลยังไม่สะท้อนข้อเท็จจริงเท่าที่ควร กำลังหาวิธีปรับปรุง) และค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคของรัฐบาล ใช้ค่าตอบแทนแรงงานและค่าซื้อสินค้าและบริการ สุดท้ายคือ Net Outflow ของสินค้าและบริการ รวมทั้งส่วนเปลี่ยนของสินค้าคงเหลือ และสถิติผิดพลาด(Statistical discrepancy) เป็นยอดคงเหลือ (Residual) เมื่อกระทบยอดด้านการใช้จ่ายและด้านการผลิต

- ค่ารายจ่ายรายไตรมาสที่สนใจ ณ ราคาคงที่ จากค่า nominal ที่ได้จากข้างต้น นำมาปรับกับด้วย deflators ต่างๆที่เกี่ยวข้อง และใช้วิธี Pro-rata Denton Method สำหรับการทำ seasonal adjustment

2.3 การจัดทำข้อมูลสำมะโนอุตสาหกรรม การสำมะโนอุตสาหกรรมของประเทศญี่ปุ่นจัดทำโดย Ministry of Economy, Trade and Industry (METI) มานานกว่าหนึ่งร้อยปีแล้วดำเนินการภายใต้กฎหมายข้อมูลสถิติ โดยจัดเก็บข้อมูลสถานประกอบการที่ยังดำเนินการอยู่และอยู่ในรอบกิจกรรมอุตสาหกรรม แบ่งตามรหัส Japan Standard Industrial Classification (JSIC: กลุ่ม F) ขั้นตอนการดำเนินงานเริ่มจาก (1) การเตรียมการสำรวจ เป็นการรวบรวมรายชื่อของสถานประกอบการทั้งหมด และ (2) ดำเนินการสำรวจ จัดทำโดยแบ่งสถานประกอบการออกเป็น 2 กลุ่ม คือ สำหรับสถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 30 คน ขึ้นไป ใช้แบบสอบถาม A และสถานประกอบการที่มีลูกจ้าง 29 คน หรือน้อยกว่า ใช้แบบสอบถาม B จากนั้นพนักงานเจ้านับจะออกไปขอความร่วมมือจากสถานประกอบการและให้แบบสำมะโนเพื่อให้ผู้ประกอบการตอบ หลังจากนั้นจะไปเก็บแบบเพื่อนำมาประมวลผลต่อไป ทั้งนี้การดำเนินการจะเริ่มจากส่วนกลางประสานลงยังทุกจังหวัด และจังหวัดจะดำเนินการต่อเอง ลงไปในทุกระดับพื้นที่

แผนภาพแสดงลำดับการสำมะโน

การใช้ประโยชน์จากการสำมะโนอุตสาหกรรม

ผลจากการสำมะโนอุตสาหกรรมสามารถนำมาใช้ได้มากมายทั้งด้านการกำหนดนโยบายและนำไปใช้กับงานอื่น ๆ ดังนี้

- (1) รัฐบาลกลางและท้องถิ่นนำไปใช้เพื่อการวางแผนนโยบายอุตสาหกรรม
- (2) เพื่อการพัฒนาประเทศและท้องถิ่น
- (3) เพื่อการพัฒนาแหล่งอุตสาหกรรมทั้งระดับประเทศและระดับท้องถิ่น
- (4) ช่วยสนับสนุนบริษัทขนาดเล็ก และขนาดกลาง
- (5) บริษัทเอกชนใช้ข้อมูลการผลิต การขาย และการบริการ ในโครงการต่าง ๆ

เช่น การวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ และตลาดใหม่ ๆ

- (6) ใช้เพื่อเป็นข้อมูลการสำรวจประชากร
- (7) ใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการประมาณการรายได้และการวิเคราะห์

โครงสร้างต่าง ๆ ดังนี้

- ใช้เพื่อเตรียมตารางปัจจัยการผลิต (Input-Output Tables)
- ใช้ประมาณการบัญชีประชาชาติ
- ใช้ประมาณการรายได้จังหวัด
- เป็นข้อมูลพื้นฐานการคำนวณ IIP
- ใช้เพื่อการเขียนงานวิชาการต่าง ๆ

2.4 วิธีการประมาณค่าด้วยดัชนีสินค้าและบริการ ธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นผู้จัดทำดัชนีสินค้าและบริการ ซึ่งแยกคำนวณระหว่างดัชนีสินค้า เรียกว่า Corporate Goods Price Index (CGPI) และดัชนีบริการ เรียกว่า Corporate Service Price Index (CSPI) ซึ่งใช้สูตรการคำนวณของ

การถ่วงน้ำหนักของ Laspeyres (fix-weighted Laspeyres) จุดประสงค์ของการแยกการคำนวณดัชนีสินค้าและบริการเพื่อให้สะท้อนต่ออุปสงค์และอุปทานในตลาด

(1) การคำนวณดัชนีสินค้า (CGPI) ใช้ดัชนีราคาสินค้าแล้วถ่วงน้ำหนักด้วยราคาสินค้าแต่ละตัว แล้วนำมารวมกัน CGPI เป็นดัชนีที่รวม Producer Price Index และ Wholesale Price Index เข้าด้วยกัน ด้วยเหตุผลเกี่ยวกับระบบการซื้อขายสินค้าในญี่ปุ่นที่เรียกว่า kick back คือมี percent discount มาตั้งแต่ผู้ผลิต

(2) การคำนวณดัชนีสินค้า (CSPI) ใช้ดัชนีราคาบริการแล้วคูณด้วยการถ่วงน้ำหนักของสินค้าแต่ละตัว แล้วนำมารวมกัน

3. ประโยชน์ที่ได้รับและข้อคิดเห็น

3.1 ประเทศญี่ปุ่นเป็นประเทศที่ให้ความสำคัญกับข้อมูลเป็นอย่างมากในการเก็บสถิติข้อมูลต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องมาเป็นเวลานานนับร้อยปี ซึ่งเห็นได้จากการจัดสรรงบประมาณ และบุคลากร ระบบข้อมูลสถิติของประเทศญี่ปุ่นเป็นแบบ Decentralize การจัดเก็บข้อมูลดำเนินการจากภาพของพื้นที่นั้น ๆ ได้โดยตรง เนื่องจากใช้จำนวนตัวอย่างที่มากพอต่อการประมาณค่าของพื้นที่ และการจัดเก็บข้อมูลในแต่ละครั้งสามารถนำข้อมูลไปใช้ได้หลากหลายมิติ

3.2 การจัดทำบัญชีจังหวัดของประเทศญี่ปุ่นจัดทำทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านการผลิต ด้านการใช้จ่าย และด้านรายได้ ทั้งรายปีและรายไตรมาส โดยให้ความสำคัญกับด้านการผลิต เนื่องจากหาข้อมูลได้ง่าย และเป็นระบบ สำหรับด้านการใช้จ่ายใช้ข้อมูลจากการสำรวจ รายงานการใช้จ่ายของรัฐบาล และตารางปัจจัยการผลิต (Input-Output Tables) ของจังหวัด ส่วนด้านรายไดยังมีข้อจำกัดด้านข้อมูลอย่างมาก จัดทำได้แค่เพียงรายการค่าตอบแทนแรงงานและส่วนเกินจากการประกอบการ

ในการจัดทำนี้บุคลากรในระดับจังหวัดได้รับการพัฒนามาจนสามารถดำเนินการ และประยุกต์ข้อมูลไปใช้ได้ด้วยตนเอง ภายใต้คำแนะนำจาก ESRI และ NRI

ในกรณีประเทศไทยนั้นยังไม่ได้มีการจัดทำบัญชีจังหวัด ขณะนี้เป็นเพียงเริ่มสนับสนุนให้จังหวัดจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดด้วยตนเอง (Bottom up) ซึ่งยังอยู่ในช่วงที่จังหวัดยังต้องเรียนรู้ทั้งทฤษฎีและการปฏิบัติ ทั้งนี้หัวใจสำคัญของการดำเนินงานอยู่ที่ความสมบูรณ์ของข้อมูลที่ต้องจัดเก็บ และรวมรวมให้เป็นระบบ สามารถนำไปใช้ได้อย่างยิ่งยืน รวมทั้งการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถ

ดังนั้นในลำดับแรกนี้ควรให้ความสำคัญกับระบบข้อมูลของจังหวัดให้ครบถ้วนทุกมิติ เพื่อให้การจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดมีความสมบูรณ์ ถูกต้อง แม่นยำ คู่ขนานไปกับการพัฒนาบุคลากรในจังหวัดให้สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ตามสถานการณ์ของแต่ละจังหวัดได้ด้วยตนเอง ในระยะต่อไปจึงค่อยพัฒนาขึ้นเป็นบัญชีจังหวัด และขยายผลเป็นการจัดทำรายไตรมาสต่อไป

3.3 การสำมะโนอุตสาหกรรม ของประเทศญี่ปุ่นสามารถนับจดผู้ประกอบการได้ครบถ้วน ประกอบกับผู้ประกอบการให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้ผลการสำมะโนที่ได้สามารถสะท้อนภาพในทุกระดับ ทั้งนี้มีการสำมะโนทุกปี ค.ศ.ที่ลงท้ายด้วย 0, 3, 5 หรือ 8 หน่วยงานที่จัดทำดำเนินการวิเคราะห์อนุกรมเวลาของผลการสำมะโนในหลากหลายมิติเพื่อแสดงให้เห็นความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ

สำหรับประเทศไทย เนื่องจากการผลิตอุตสาหกรรมเริ่มมีบทบาทที่สำคัญมากขึ้น ดังนั้นจึงควรให้ความสำคัญกับการจัดเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการอุตสาหกรรมให้เป็นระบบ มีรายละเอียดที่มากพอสำหรับการใช้งานทั้งเพื่อการวางแผน การวิเคราะห์ และการจัดทำสถิติข้อมูลเศรษฐกิจอื่น ๆ อย่างต่อเนื่อง

3.4 ดัชนีราคาสินค้าและบริการ ของประเทศญี่ปุ่นจัดทำโดยการสำรวจข้อมูลสินค้าและบริการที่มีการซื้อขายกันระหว่างบริษัท โดยแยกเป็นดัชนีราคาสินค้า และดัชนีด้านบริการ ทั้งนี้มีการปรับคุณภาพของสินค้าให้คงที่ (quality adjustment) ด้วยวิธีต่าง ๆ การเปลี่ยนฐานและการให้น้ำหนักสินค้าและบริการจะทำทุกครั้งที่มีการปรับปรุงรายการผลิตใหม่ พร้อมกับปรับปรุงดัชนีย้อนหลังเพื่อต่ออนุกรมด้วย

กรณีประเทศไทยควรจัดทำดัชนีสินค้าและบริการแยกกัน เนื่องจากการวัดทางด้านบริการมีความยุ่งยาก นอกจากนั้นเมื่อมีการปรับฐานและน้ำหนักควรจะปรับปรุงย้อนหลังด้วยเพื่อสะดวกในการวิเคราะห์